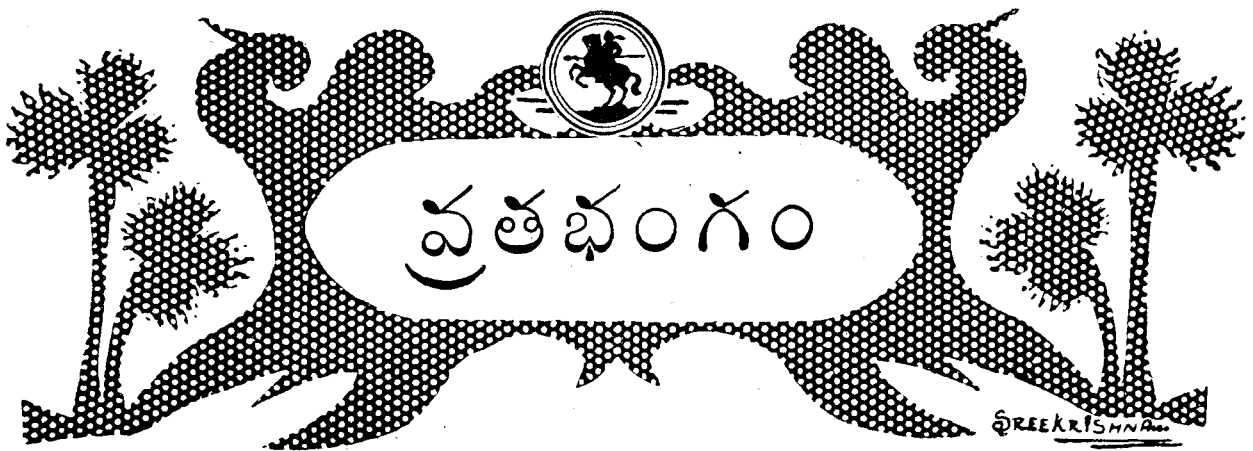

సత్యం మంచంమీద దొడ్లాడు. ఇంట్లో కుసుమ వంటపాత్రలతో యుద్ధం చేస్తుంటే ఆ గోలకు లేచాడు. మనసులో ఆ విడుకొండలవాడికి నమస్కారం చేస్తూ అనుకున్నాడు. ఈ రోజున్నా నా పేరు సార్థకపర్బ దేవా!” ఆరు నూరయినా నూరు ఆరయినా ఈరోజు అబద్ధమాడ కూడదని నిర్ణయించుకున్నాడు. అయితే మన సత్యం నందిని పందిని పందిని నందిని చెయ్యగల సమర్థుడు. ఆఫీసులో అట్లా ఎన్నో కార్యాలు సాధించాడు. కాని ఈ అబద్ధాన్ని జయించలేకపోతున్నాడు. ఈవిధంగా ఎన్నోసార్లు నిర్ణయించుకోవటం చివరకు ఒక్క అందాన అబద్ధం ఆడటం వ్రతభంగం జరగటం అవుతూనే వుంది. నూటికి నూరుపాళ్ళు విజయవంతం కావాలని నిర్ణయించుకున్నాడు మన సత్యం.

ఈవిధంగా ఆలోచిస్తుంటే మరలా కుసుమపట్టిన సత్యానికి కూరగాయల మనిషికేక కారుహరన్లా వినిపించింది. ఇంతలో “శ్రీమతిజీ” వచ్చి కూరల బేరం చేస్తుంటే ఇక సత్యం నిద్రపోలేక పోయాడు. కాబేజి వీరే అర్థ రూపాయి అంటుంది కూరలమనిషి. కాదు ఆరు అణాలు అంటుంది శ్రీమతి. వెంటనే లేస్తూ “ఆ నిన్ననేకదా నేను తెప్పించింది వీరే అయిదణాలు” అన్నాడు. అంతవరకూ వాదిస్తున్న కూరల మనిషి సరే తీసికోమ్మా అని అయిదణాలకు

యిచ్చిపోయింది. కాని సత్యం నాలుక కరచుకొన్నాడు. నిన్నకాదుకదా కనీసము నెలరోజులనుండైనా ఒక కానీ యిచ్చి కూరలు కొన్నపాపాన పోలేదు. అయ్యో ప్రథమంలోనే అబద్ధమాడానే అని అనుకొన్నాడు. ఇంతలో మెరపులా ఒక ఆలోచన వచ్చింది. సూర్యోదయం కాలేదు కాబట్టి ఈరోజుక్రిందకు లెఖకు రాదు లెమ్మని సరిపెట్టుకున్నాడు.

లేచి స్నానంచేసి కాఫీ త్రాగాడు సత్యం. గుడ్డలు మార్చుకొన్నాడు. ఇది వరకు వేసికున్నది స్లాగ్షర్టు. ఇప్పుడు వేసికున్నది షర్టుకావడం మూలమున రచన : కన్నె కంటి ప్రభాకర శాస్త్రి గుండీలు కావలసివచ్చినై. “కుసుమా? నా గుండీలు ఏవీ? అని అడిగాడు.

కుసుమ తన అందమైన విశాలనేత్రాలను త్రిప్పతూ ‘నాకేం తెలుసు?’ అన్నది.

ఈ సమాధానంవిన్న సత్యం సహించలేక “ఆ ఏమన్నావు? ఆ రోజు నీ చేతికిస్తే ఈరోజు తెలియదంటావా? వెతుకు? మరీ సోమరితనం ఎక్కువైందే?” అని అన్నాడు. పాపం కుసుమ తన విశాల నేత్రాలనిండా నీళ్ళుత్రిప్పుకొని చచ్చిచెడి ఇల్లంతా గాలించి తెచ్చియిచ్చింది ఆరగంటకు. కాని సత్యానికి తెలుసు తను

కుసుమచేతికి యివ్వలేదని. అవిధంగా చెప్పకపోతే కుసుమ వెదకదు. మరి తను వెతుక్కోగలడా! అయినా ఈ అబద్ధంవలన ఎవరికీ ఏమంత అపకారం లేదని సరిపెట్టుకున్నాడు. అయితే కుసుమను కష్టపెట్టానే అని మాత్రం మరచి పోలేకపోయాడు సత్యం. తరువాత కూర్చుని పైళ్ళు తిరగవేస్తున్న సత్యానికి ఒక ఫైలు శత్రువులా కనుపించింది. ఈనాటికి గుమస్తా వ్రాసిన తేదీకి కనీసం ఒకనెల వ్యవధి వుంది. దానిని ఈనాడు పంపితే పంపించినాడని సంతోషించక పోగా సంజాయిషీ అడుగుతారు. అండ్లు సత్యం ఆలోచనలో పడ్డాడు. కాని తప్పదనుకొని తారీఖు నిజమైనదివేసి నెలలో మాత్రము పోయిననెల వేసి వెంటనే మూసివేశాడు ఫైలును. అయ్యో ఇదే మిటిరా అనుకున్నాడు. కాని అతని కళ్ళు ఆనందంతో నిండినవి. అవును. ఇందులో తను అబద్ధమాడిందేముంది. పోతే నెల ఒకటి తక్కువవేశాడు. చెప్పలేదుకదా! చెప్పితేగా తన వ్రతభంగం. ఈ ఆలోచన కలిగినందుకు తనను తను ఎంతో అభినందించుకున్నాడు. అయినా ఇకమాత్రము యీలా చేయగూడదని నిర్ణయించుకున్నాడు.

తొమ్మిది గంటలవుతుంది. క్రొత్త ఆఫీసరొచ్చి వారంరోజులౌతుంది. ఫస్టు ఇంప్రెషన్మీద సమ్మకం గలవాడు కాబట్టి సత్యం కొంత ‘పంక్కుయాలిటి’

అమలుజరుపుతున్నాడు. కుసుమా! ఈ రోజు మా పై ఆఫీసరు వస్తున్నాడు. వంట పది గంటలకే కావాలనుమా! అని పురమాయించాడు. పాపం కుసుమ పది గంటలకే అన్ని సిద్దంచేసి భోజనానికి లేపింది. ఆకలి కాకపోయినా నాలుగు మెతుకులు తిన్నాడు సత్యం. కుసుమను చూస్తే జాలివేసింది. కాని తనేం చేయగలడు? ఈవిధంగా భయ పెట్టి చెప్పబట్టి వంటయింది. ఈ సమయంలో ఏమీ 'ఫిలు' కాలేదు సత్యం.

ఆఫీసుకుపోతుంటే ఆఫీసరు ఎదురు పడి సత్యానికి "ఏం సత్యం ఎక్కడ నుండి?" అని అడిగాడు. ఆఫీసునుండి సార్—నిన్నటి ఎరియర్ క్లియర్ చేసి వస్తున్నాను అన్నాడు ఈసమాధానమైతే ఆఫీసరుకు నచ్చుతుందని. అయిన చిరు నవ్వు నవ్వుతూ 'అయితే ఉదయం పూటకూడా ఆఫీసుకు పోతున్నావన్న మాట! ఇప్పటి గుమస్తాలకు రెస్పాన్సిబులిటీ లేదోయ్ అని అన్నాడు. కాని అయిన ఎన్ని కాగితాలను చించి పార వెయ్యటం చేశాడో? ఒక కాగితం నంబరు మరో కాగితానికి వేశాడో ఎన్నిసార్లు Stayed away from duty యోగుర్తుకు రాలేదప్పుడు. సత్యం అయిన దగ్గరనుండి బయటపడ్డాడు. ఇంతలో తన బాల్యస్నేహితుడు మురళి కనుపించాడు. ఏం సత్యం బాగున్నావా? అని ప్రశ్నించాడు. ప్రశ్నిస్తూనే అరే మా అమ్మకు జబ్బుగావుందిరా? మందు కావాలి ఒక పది రూపాయలుంటే సర్దు అన్నాడు దీనంగా! సత్యం జాలివేసిన ముఖంపెట్టా 'అయ్యో! నిన్న అడగక పోయావుగదరా! మా ఖసెన్ కి రూ 70/- పెట్టి నైలాన్ చీరకొన్నాను అని మురళిని పంపించివేశాడు. కాని తను చీర కొనలేదని తన మామగారి దగ్గరనుండి నిన్నవచ్చిన రెండు వందల రూపాయలు మొత్తం యిప్పుడు తన జేబులో వుందని సత్యానికి తెలియకపోలేదు.

మురళికిపై ఇక తిరిగి రాదు. కాని ఇది అబద్ధమేలా అవుతుంది. మురళి అమ్మ నీన్న ఉదయం కనిపించింది. పిడికటి రాయిలా వుంది. ఇది అబద్ధం కాదు. డబ్బును పొదుపుగా వాడే ఒక సూత్రం అని అనుకున్నాడు. ఈ రభసలో ఆగి పోయిన సత్యం గడియారం చూసుకొనే సరికి పదకొండు గంటలకు అయిదు నిమిషాలు తక్కువ. ఆంధ్రరాష్ట్రము మారిపోయి ఆంధ్రప్రదేశ్ రాగానే వచ్చిన ఒక గొప్ప మార్పు ఏమిటంటే పదకొండు గంటలకు తెరిచే ఆఫీసు పదిన్నరకే తెరవటం. ఇప్పటికే ఇరవైఅయిదు నిమిషాలు లేటు. ఆఫీసులోకెళ్లి ఆటం డెస్కు రిజిష్టరులో చేవ్రాలుపెడుతుంటే ఆఫీసరు గడియారంవంక చూచి 'ఏం అలస్యం' అన్నాడు కటువుగా! (కాని తన పైఆఫీసరు ఊళ్లోలేనపుడు సాయంత్రం నాలుగు గంటలకు తను వస్తే అయిన డిక్షనరీలో అదిమాత్రం లేటు కాదు) వెంటనే మన సత్యం తడుముకోకుండా 'మా మిసెస్ కు జ్వరం తగిలిందండీ! పంట నేనే చేసికోవాల్సివచ్చింది. అందుకని...' అని వెంటనే తన సీటు దగ్గరకుపోయాడు సత్యం. కాని మన సెందుకో బాధపడింది. 'నేను ప్రాణ ప్రదంగా చూచుకొనే కుసుమకు జ్వరమని చెప్పానే! అని బాధపడ్డాడు! ఇది కాక ఏదిచెప్పినా ఫరవాలేదు కాని ఏం చేస్తాడు! ఆ రాక్షసుడు తనచేత అలా అబద్ధం ఆడించాడు.

ఇంతలో ప్యూనువచ్చి పై ఆఫీసరు విలుస్తున్నాడని చెప్పాడు. ఎవరు ఎట్లా భయపడినా, బాధపడినా ఆఫీసరు పిలచాడంటే సత్యానికి బాధలేదు. ఎందుకంటే తాను అప్-టు-డేటుగా ఎప్పుడూ ఏడవలేదు తన హయాంలో. డిలేలు చాలా యెక్కువ. అందుకు ఆరవటానికి ఆయనకు ఓ పిక లేకపోవాల్సిందే కాని తనకు బాధలేదు వంటో నిలుచోవటానికి. వెంటనే ఆఫీసరుదగ్గరకుపోయి

వచ్చాడు. ఇంతలో ప్యూనువచ్చి రెండవ జాలు యివ్వండి బాబు! కాఫీ త్రాగుతాను అన్నాడు. కాని సత్యం జేబు తడుముకొని 'అరే! చిల్లరలేదురా' అన్నాడు. కాని తను కిళ్లికొట్టో మార్చిన రూపాయిలో మిగిలిన పదునాలుగు అణాలు బేబులో వున్నవి. ఏవి అబద్ధాలని తోచినా తోయకపోయినా ఇది మాత్రం అబద్ధమే—అక్షరాలా అబద్ధమే. కాబట్టి ప్రతభంగం జరిగింది. సత్యం అముదంత్రాగిన ముఖంపెట్టాడు. కాని ఇందు పేదకు పెన్నిధి దొరకిన చందం బున మన సత్యం బుర్రలో ఒక ఆలోచన మెరపులా మెరసింది. ఒకరోజు అంటే 24 గంటలుగదా! పోనీ ఇప్పటి నుండి ఇక 24 గంటలు అబద్ధమాడక పోతే ఒకరోజు అడనట్లే అని ఆనందించాడు.

కాని తన ఆఫీసరుముందు అన్నమాట మనసులో పడేపడే మెదలటం మొదలు పెట్టింది. తనను ప్రాణప్రదంగా చూచుకొనే కుసుమకు జ్వరమని చెప్పానే? నిజంగా జ్వరం తగిలితే—ఆ సుకుమార మైన చెక్కిళ్లూ-నల్లని విశాలమైనకళ్ళూ అన్నిటికన్నా దొండవండును బోలిన ఆ అధరద్వయము ఎంత చిక్కిపోతాయో? కుసుమకు జ్వరంతగిలితే తను భరించగలడా! ఆ నాడు తలనెప్పివేసినందుకు కుసుమను తెల్లవార్లు తన వక్షస్థలం మీదనే పడుకోబెట్టుకున్నాడు. ఉన్నట్టుండి అతని నేత్రాలు సజలాలయినవి. ఆఫీసరు తనసీటుదగ్గరకొచ్చి 'ఏమోయి! నీ భార్యకు జ్వరంవచ్చిందన్నావే తగ్గినదా! అని విచారించాడు. ఈ మాట వుండుమీద కారం చల్లినట్లయింది. "లేదుసార్! అందుకు 4 గంటలనుండి పర్యిషను యిప్పించాలి అని పర్యిషను లేటరు వ్రాసి యిచ్చాడు.

సత్యం బజారుకువచ్చాడు. అప్పుడు ఆతనికి కుసుమపై ఎంతో ఆదరణ కలిగింది. అమె ఎన్నోరోజులనుండి కోరు

కుంటున్నా కొనని చీరెను కొన్నాడు ఈ రోజు. సంతోషంతో యింటికిపోయాడు. కుసుమ చిరునవ్వుతో ఆహ్వానించింది. అప్పుడు కుసుమ పచ్చపిఠానువాయిల్ చీరె వేసికొనివుంది. నీల వెల్వెట్ రవిక వేసికుంది. తుమ్మెద రెక్కల్లాంటి తన వెంట్రుకలను రెండు జడలుగా వేసి కొంది. అందులో తేతగులాబిలాంటి చెక్కిళ్ళు, సన్నని చుబుకం, నవ్వి నపుడు చంద్రకాంతిలా కనపడే తెల్లని పలువరుస కుసుమ నిజంగా కుసుమ పేళల. ఈవిధంగా అలంకరించుకొని వున్న కుసుమను చూచేవరకు సత్యం హృదయం ఆనందాశ్చర్యాలతో నిండి పోయింది. కుసుమకు చీరె చూపి ఆనందచకితురాలను చేయాలని లోపలికిపోయి 'కుసుమా! ఈలా రా!' అని పిలిచి రావటంతోనే తలుపువేసి అమాంతంగా కౌగలించుకున్నాడు. బాలహరిణిలా కుసుమ బిత్తరపోయింది. వదలించుకోచూచింది. కాని సత్యం ఆప్రమత్తుడు కాలేదు. అమెను తన రెండు చేతులపై నిడుకొని పేబులుపై కూర్చోబెట్టి 'ఇదిగో కుసుమా? ఏమిటో చూడు' అని చీరె ఫాకెట్ యిచ్చాడు. కుసుమ ముఖంలో అప్పుడే వికసిస్తున్న చంద్రకిరణాలలాగా హాస్యం ప్రసరించింది. "ఏమండీ! ఈవాళ్ శ్వరగా వచ్చారే!" అని ప్రశ్నించింది. ఆ యీ రోజు సాయంత్రంనుండి శలవులే — కాని, ఇప్పుడు మనము సినిమాకు పోదాము అని తనకుగలడ్రెస్ లో కుసుమ సెలక్టు చేసింది వేసికొన్నాడు.

సినిమా చూస్తున్న సత్యం తన్మయుడౌతున్నాడు. ఇంతలో ఇంటర్ వెల్ అయింది. లైట్లుచేశారు. తన ముందు సీటులో తన ఆఫీసరు ఆయనభార్యతో పచ్చి కూర్చునివున్నాడు. ఈయన చూడటంతోనే పంచప్రాణాలలో నాలుగెగిరిపోయాయి సత్యానికి ఆ ఆఫీసరు ఊరుకోకుండా 'ఏమోయే సత్యం ఏలా

వుంది నీ భార్యకు — ఈమె ఎవరూ?' అని అడిగాడు. సత్యం సంకోచించ కుండానే "అలానే వుంది. జ్వరము మాత్రము తగలేదు. ఈమె నా మరదలునుమ. అచ్చంగా నాభార్యపోలికే" అని తల వంచుకున్నాడు. ఇదంతా వింటున్న కుసుమ ఏమీ అర్థంకాక అశ్చర్యపడింది. తనపేరు సుమా? ఈయనకు తను మరదలా? కాని కుసుమ అప్పుడు ఏమీ మాట్లాడదలచుకోలేదు. కుసుమతోసహా ఇంటికి చేరిన సత్యం భోజనంవద్ద కూర్చున్నాడు. "ఏమండీ! ఎవరికి జ్వరం! నేను నీ మరదలునుమా?" అని అడిగింది కొంటెగా! ఓ అదా! తరువాత చెపుతాను ముందు భోజనంచెయ్యి అన్నాడు. అలవాటు ప్రకారం పండువెన్నెలలో ఒకే ప్లేటులో యిద్దరూ భోంచేశారు.

మల్లెపందిరికింద మంచం వేసింది కుసుమ. తెల్లని దుప్పటి పరిచింది. పుష్పసారభము కమ్మగా వస్తున్నది. మలయమారుతం పండువెన్నెల నిర్మల నీలాకాశంలో అడుకుంటున్నాడు సుధాంసుడు. ఆ సమయంలో రతీదేవిలా అలంకరించుకొనివచ్చింది అజంతాకన్యలా. ముడిచిన కురులలోని మనోరంజని మనసును రంజింపజేస్తుంది. ఆమె అందించిన పాలను త్రాగి 'కుసుమా!' అని అప్యాయంగా దగ్గరకుతీసికొన్నాడు "కుసుమా ఈ రోజు మా ఆఫీసరు కుమార్తె పుట్టినరోజు పండుగ. (అసలు ఆఫీసరుకు పిల్లలులేరు సరిగదా! భార్య గర్భవతియై నా కాలేదు) అందుకని భోజనానికి పిలచాడు (ఆయన పిల్లకి బిచ్చంవెయ్యని పికినారి) నిన్ను సినిమాకు తీసికొనిపోవాలని నీకు జ్వరమని చెప్పాను. కాబట్టి సినిమాలో మరదలు అని చెప్పాను అన్నాడు. కుసుమ తన వక్షస్థలంపై నిద్రపోయింది. ఆమెను

మెల్లగా ప్రక్కపై పడుకోబెట్టాడు. ఆమె ముఖం ఎంతో ప్రకాంతంగా వుండి అమాయకత్వం తొణికిసలాడుతుంది. సత్యం అప్యాయంగా ముద్దుపెట్టుకున్నాడు. ఏమి చెప్పినా నమ్ముతుంది పాపం. అనవసరంగా ఉదయం కోపపడ్డానే అని భేదపడ్డాడు సత్యం.

ఉదయం అనుకున్నది జరుపలేక పోయాడు. తెలియకుండానే అబద్ధాలాడాడు. కాని చేసేది ఏమీలేక రేపటికి వాయిదా వేసికున్నాడు సత్యం.

సిప్పిలిన్

దీని సేవవలన తీరునట్టి వ్యాధులు :
మేహ పాడలు, మేహ వ్రణం, మేహ వాయువు, మేహ జ్వరం, నలుపు, తెలుపు, ఎరుపు, మేహములు, గ్రంథి, తీట, గుంటపుండ్లు, నయముకాని వ్రణములు, కంఠమాల, తొడలో కలుగునట్టి అరటి పూవువంటి గడ్డలు, తామర, తిమ్మిర వాయువు, మేహ పగుళ్లు, శుక్ల మాత్రము, మధుమేహము ఇటువంటి సకల వ్యాధులను గ్యారంటీగా గుణపరచును. స్త్రీ పురుషులు వాడవచ్చును. 20 పూటలమందు రూ. 3=50 స.పై.

ధనలక్ష్మి ఆండ్ కో.,

త. ప. సం. 1376, మద్రాసు-1.

